

Ese de döue ori in septemana:
Joi-a si Domine'a.

Prețiu de prenumeratiune:

pre anu intregu 6 fl. v. a.
„ diumetate de anu 3 fl. v. a.
„ patrariu de anu 1 fl. 50 cr.

Pentru România si strainatate:

pre anu intregu 9 fl. v. a.
„ diumetate de anu 4 fl. 50 cr.

LUMINA

Folia bisericesca, scolastica, literaria si economica.

Organu oficial alu eparchiei romane gr. or. aradane.**PARTE OFICIALĂ.**

Nr. 241. Pres.

MIRONU,

prin indurarea lui Dumnedeu dreptcredintiosu episcopu diecesanu alu bisericii greco-orientali romane in partile Aradului, Oradiei mari, Ienopolei si ale Halmagului, precum si in celea adnecsate din Banaulu Temisiului;

Iubitului cleru si tuturor credintiosilor din eparchia Aradului: daru si pace dela Dumnedieu Tatului si dela Domnului nostru Iisusu Christosu, impreuna cu salutarea Nôstra archierescă!

Dupace preabunulu vostru episcopu diecesanu, Preasantitulu Domnu Procopiu Ivacicovicu, in lun'a Septembrie a anului trecutu 1873. fu redicatu la demnitatea de archiepiscopu alu Transilvaniei si de metropolitu alu romanilor drepcredintiosi din Ungaria si Transilvania, ér prin acésta scaunulu episcopal alu eparchiei Aradului deveni vacantu: provedinti'a dumnedieesca, dupa sufragiulu representantilor acestei eparchie aprobatu de preasantitulu sinodu episcopescu alu provinciei nôstre metropolitane si intaritu preagratisosu de Maiestatea Sa cesarea si apostolico-regesca, prin ronduiel'a chirotonirei darului preasantu archierescu, Ne a chiamatu pre Umlinti'a Nôstra si Ne a pusu in scaunulu episcopescu alu eparchiei Aradului, spre a portá jugulu evangelicu alu pastoriei si alu guvernarii eparchiali.

Ple candune cu pietate si devotiune crestinesca la sarcin'a acésta grea, — venim a Vi anunçia vóue tuturor, Iubitul cleru si poporu alu eparchiei Aradului: că intru completarea normelor si ritualelor prescrise la imbracarea darului preasantu archierescu, Noi astadi ca alesu, intaritu si chirotonitu episcopu alu eparchiei Aradului, prin mandatariulu Escentiei Sale Inaltpreasantitulu Domnu metropolitu alu nostru fúramu introdusi solenelu in scaunulu Nostru episcojescu, si cu acésta intraramu numai decât in functiune ca episcopu diecesanu alu Aradului.

Cu credintia firma in Dumnedeu, si cu incredere deplina in sprigirea Iubitului clerusi poporu eparchialu amu intratu in acésta functiune grea, resoluti forte: a lucrá cu tota vertutea spre binele i folosulu eparchiei Nôstre, si a continuá in contielegere cu eparchiotii Nostri opulu maretii, ce s'a pusu in lucru, candu biserica nôstra nationala se reconstitupe bazele canonice depuse in statutulu organicu; dorindu Noi ca in resultatele salutarie ale archipastoriei Nôstre se potemu ave bucuria sufletesca, carea e unic'a adeveraa remuneratiune a ostanelelor unui archiereu.

Salutandu dar, si imbratiusind ve parintesce Iubitul clerusi poporu eparchialu! ca noui archipastorii alu

Corespondintiele si banii de prenumeratie se se adreseze de dreptulu: Redactiunei „Lumină” in Aradu, cancelari'a episcopescă.

Pentru publicatiunile de trei ori ce contine cam 150 de cuvinte (spatiu de 20 sîre gîrmont) taxa e 3 fl.; pana la 220 de cuvinte 4 fl. era mai sus 5 fl., inteleghendu-se intr' aceste sume si timbrul. — Prețiu de publicatiunile se se anticipa-

vostru ve chiamu la impreunare spirituala in iubire si contielegere, in aspiratiuni si conlucrare. Ve rogu: se ascultati si se urmati svaturile, invetiaturile si rondulele, care ca archipastorulu vostru din adeveratu devotamentu catra binele santei nôstre biserici vomu se vi le impartasim mai adese ori cu graiu viu seu prin scrisore; ca asia in solidaritate se potemu promova binele eparchiei nôstre, si impreuna se ne potemu bucurá de fructele creditiei, iubirei si ale sperantiei crestinesci intru marirea lui Dumnedieu.

Recomandandune santeloru vostre rogatiuni, vi impartasim tuturor binecuvantarea Nôstra archierescă, si vi ascuram nestramutat'a Nôstra iubire.

Datu in resedinti'a Nôstra episcopescă din Aradu, la $\frac{1}{15}$ Februarui, 1874.

*Alu Vostru voitoriu de bine episcopu:
Mironu Romanul, m. p.*

PARTE NEOFICIALĂ.**Din Scriurile sanctului Ioanu Gura de auru.**

Omilia 84 in Evangeli'a Stului Ioanu.

Testu: Cap. 18. v. 37 — Cap. 19. v. 1 — 15.

Paciinti'a este ceva lucru demnu de admirare, ea lasa sufletulu ca se fia scutit u intr'unu limanu linisitul si ilu apela contr'a valurilor si venturilor protivnice! Pentru aceea Cristosu ni-o si propune cu tota ocasiunea, cu deosebire insa acum candu, trasu, stă inaintea judecatei. Candu a fostu dusu la Ann'a, a respunsu in tota moderatiunea, si catra servulu ce-lu lovea preste obrazu, a vorbitu totu de atari lueruri, cari trebue se eschida tota superbi'a din inim'a nostra; candu de acolo a fostu dusu la Caiafa si de aci a venit u Pilatu, si asia a fostu storsu tota nótpea, a aratatu continuu in totu timpulu acest'a aceeasi afabilitate. Candu Judeii i strigă facutoriu de rele, si acésta nu o potu documenta, elu tace, candu insa e intrebatu de Pilatu despre imperati'a sa, atunci responde, că pre elu se-lu instrueze si conduca la celu sublimu? Pentru ce insa nu face Pilatu investigatiunea inaintea Judeilor, ci merge cu elu de o parte in cas'a de judecata? Pilatu avea o opinione inalta despre elu, si voia ca se eruezce ceva cu acuratetă, fora de totu sgomotulu din partea Judeilor. La cuvintele: *Ce ai facut?* nimic'a responde; asupra acelora, despre care Pilatu pretindea cu deosebire ca se auda ceva, se esprimă afirmandu cu cuvintele: *Imperati'a mea nu este din lumea acésta*, adeca, ce e dreptu eu sum rege, totusi nu unu atare dupa cum ti-intipuesci tu, ei cu multu mai stralucitul. Prin acésta si prin cele următoare, arăta că lui nu-i se poate atribui nimicu reu, caci cine dice: *Eu spre acésta m'am nascutu si spre aceea am venit u lume, ca se marturisescu adeveru*, acel'a arăta că lui nu i se poate aserie nimicu reu. Prin cuvintele următoare: *Totu celu ce este din adeveru as-*

sculta versulu meu, voiesce a atrage pre Pilatu la sine, si alu escită spre atentiune. Dëca cineva este iubitoriu de adeveru, bucurosu va ascultă la mine. Prin aceste pucine cuvinte totusi l'a atrasu intru atât'a in câtu a disu:

Ce este adeverulu? Ci acum in momentu sta pre langa ce e mai urgentu, de ora-ce elu sciă, că resolvirea acestei intrebari poftesce mai multu timpu; pentru aceea voiesce ca pre Isusu se-lu scape de navalirea Judeilor, deci ese afara si dice: *Eu nu aflu vina intru elu.* Observă numai câtu de circumspectu se pôrta! Elu nu dice: Ce e dreptu elu a gresitu si e vrednicu de mîrte, dara iertati-lu din caus'a serbatorei, ci mai antaiu lu-dechiara liberu de ori ce culpa, apoi se rôga la multime că de-si nu voru alu absolvă ca pre unu nepedepsitu, baremu din caus'a prasnicului, se-i ierte ca unui vinovatu. Pentru aceea continua: *Dara ve este obiceiulu ca se ve slobodiescu pre unulu la Pasci, deci voiti se ve slobodiescu pre regele Judeilor?* Atunci toti éra au strigatu dicendu: *Nu pre acest'a ci pre Varava.* — O cugetu uritu! Ei ceru pre celu de unu gandu cu ei; pre cei culpabili i elibera, ér pre celu inocente demanda a se pedepsí! Acésta de multu érá la ei regula. Tu insa privesci iubirea de ómeni a Domnului teu sub totu decursulu acestei scene. —

Atunci a luat Pilatu pre Isusu si l'a batutu; probabile ca in câtva se móie furi'a Judeilor. Deóra-ce prin incercarile sale de mai nainte nu l'a potutu desface din manile Judeilor, a cercatu ca celu pueinu prin aceea se derive ce este mai reu; a lasatu se-lu bata, a concesu tôte côte s'au intreprinsu, a lasatu a-lu imbracá in vestimentu de purpura si ai pune corona, ca numai se imbländiesca mani'a loru. Din acelu motivu a scosu pre celu incoronat cu spini la densii afara ca la privirea batjocurilor ce i s'au facutu sè se lase de patim'a loru, si se-si arunce afara veninulu. Dar cum ar fi antadiatu soldatii a-lu bate déca nu ar fi fostu porunc'a locutienatorului? Din complacerea catra Jidovi au facutu acésta. Ei nu au avutu porunca dela Pilatu ca se mîrga nòptea in gradina, ci pentru bani tôte le-au facutu, ce au doritu Judeii. Totusi facia de atâte si astfeliu de diverse atacuri Isusu a perseverat in tacerea sa. Ce a facutu la pertractare, a facutu si acum; nu a respunsu nimicu. Tu insa nunumai se le consideri aceste simplu, ci le pasătrédia pentru totdeun'a in inim'a ta, si candu vedi pre regele lumiei si alu angerilor batjocorit uin cu cuvinte si fapte din partea soldatilor, si tôte aceste suportandu-le cu tacere, atunci cércă alu imitá in lucru. Pentru-că Pilatu l'a numit u regele Judeilor, i-a aruncat vestimentulu de batjocura. Dupa aceea lu-scóse afara si dise:

Eu nu aflu nici o vina intru elu! Isusu a esită afara cu coron'a de spini pre capu, dar nici acésta a imbländit furi'a loru, ci mai multu strigau: *Restignesce-lu restignesce-lu pre elu!* Candu a vedintu asiadara Pilatu că tôte sunt desierte, dise loru: *Luati-lu voi si-lu restigniti pre elu!* De aici resulta, că si cele de mai nainte densulu, numai din caus'a furiei loru, le-a concesu, căci elu singuru dice: *Eu nu aflu vina intru densulu!* Uita acum, in ce modu variu lu-apara judecatoriulu, cum lu-dechiaru mereu liberu de culpa, insa asupra acestoru cani n'au influintiatu nici câtu de pucinu! Cuvintele: *Luati-lu si-lu restigniti voi pre elu,* sunt cuvinte ale unui'a, care nu lucra din convingere ci necesitat la comiterea unei fapte neiertate. Ei l'au dusu pre elu la Pilatu, ca din partea acestui'a se fia dejudecatu: ci s'a intemplatu contrariulu; dupa judeciulu locutienatorului, elu erá se fia absolvatu; aici rusinati strigara:

Noi lege avemu si dupa legea nostra trebue se mòra, căci pre sine fiulu lui Ddieu s'a facutu. Pentru ce totusi la cuvintele: *Luati-lu si-lu judecati dupa legea vòstra,* a-ti disu:

Noue nu ne este iertati a omori pre cineva, si aici érasu ve luati refugiu la lege vòstra? Considera numai a cui's: *Elu s'a facutu pre sin insusi fiulu lui Ddieu!* Este dôra crima că acel'a, car face luerurile fiului lui Ddieu, se numesce pre sine fiulu lui Ddieu? Insa ce dice Cristosu? La tôte aeste cuvinte, ce i le aruncau, elu tace si implinesce cuvintulu profeticu: *Elu nu si-deschide gur'a sa*¹⁾. La cuvirele: *Elu s'a facutu pre sine fiulu lui Ddieu,* pre Pilatu lu-cuprinde spaima si se teme ca nu cumva cele ese se fia adeverate, si elu va deveni facia de dasulu unu judecatoriu nedreptu. Judeii insa ilu cunoscu din faptele si cuvintele sale ca pre fiulu lui Ddieu, si totusi nu se infioréza, ci omora pre acel'a, pre care trebuiau se-lu adoreze. Pentru aceea Pilatu nu ntreba altulu: *Ce ai facutu?* ci de frica incepe investigatiunea dela inceputu si dice: *Esti tu Cristosu?* Elu insa nu respunde. Pilatu audise deja: *Spre aceea m'am nascutu si pentru aceea am venit in lume. Imperati'a mea nu este din lumea acésta,* drep tu aceea elu ave sé se opuna Judeilor si ei l'ar fi datu liberu, insa acésta ilu a facutu, ci a concesu maniei Judeilor. Deóra-ce ina Jidovii, in totu modulu erau adu si la tacere, asia ei au indreptat cuventulu loru asupr'a unei crime de statu si dcu:

Elu se face pre sine rege si se opune Imperatului. Elu trebuie acuma ca se fia cercetatu cu ameruntulu, dëca cumva nesuiesce duba domnia, seu cércă a alungá pre imperatulu din Imperiulu seu. Ci investigatiunea nu a avutu locu; togmai pentru aceea Isusu nu respunde deóra-ce elu sciă, că cu tôte intrebarile sale nu are nimicu asupr'a sa. La acésta se mai adauge că Isusu, care poté a pune inainte ca martori faptele sale, nu ave a invinge prin cuvinte nici a se aperá. Bî si prin tacerea sa a aretat, că elu sufere de buna voia. In ce óra elu tacu, Pilatu i dise:

Au nu scii că potere am să te restignescu? Vedi cum se condamna elu inainte? Dëca totulu depinde dela tine pentru ce nu slobozí pre acel'a intru care nu ai aflatu vina? Dupa ce asiadara insusi Pilatu a adusu sentintia chiar asupr'a sa, Cristosu dice: *Pentru aceea celu ce m'a datu tie, mai mare peccatul are,* si aréta cu aceste cuvinte că si Pilatu s'a facutu vinovatu peccatului. Dupa aceea surpa superbi'a si aroganti'a lui cu cuvintele: *Nu ai avé nici o potere, de nu ti-ar fi data tie de susu;* prin ce dà a intielege că acestu evenimentu nu este indiferentu si de tôte dilele, ci că are unu scopu si causa plina de secrete. — Ca insa la audirea cuventelor: *De nu ti-ar fi data tie de susu,* se nu cugete Pilatu că elu este liberu de tota culp'a, asia dice: *Pentru aceea celu ce m'a datu tie, mai mare peccatul are.* Ci déca lui Pilatu i a fostu data poterea, atuhei nici elu nici Judeii au vina? Acésta, este o obiectiune vana, căci a dâ aici insémna atât'a câtu a concede, adeca ca cum s'ar dice: Ddieu a lasatu sè se intemplet, dar pentru aceea voi nu sunteti goi de reutate. Pilatu a fostu consternat prin aceste cuvinte, si a recunoscutu ecuitatea apararei, pentru aceea a si cercatutu ca se-lu absolveze. Ci Judeii ér strigara: *De ilu vei slobodi, nu vei fi prietenu Cesariului!* Deóra-ce prin provocarea la lege nu-i au potutu pune asupra vina, asia ei se provoca in modu nalitosu la legea civile si dicu: *Totu celu ce se face pre sine Imperatul stă improativ'a Cesariului.* Unde a pasit u elu ca domnitoriu? prin ce ve poteti documenta pîr'a? Are elu vestimentu de purpura? Diadema? Suita imperatésca? Soldati? Au nu a amblatu totu singuru cu 12 Invetiacei? Nu a fostu in tôte neinsemnatu? in nutrementu, imbracamente, locuintia? Totusi o ce ne rusinare si frica netimpuria! Pilatu a cugetat că e pericu-

¹⁾ Is. 53. 8.

Iosu a desconsideră o atare invnuire, pentru aceea, ese afară, ca candu ar voi a investigă lucrulu. Acëst'a au se însemne cuvintele că: *Au siediū pre scaunu la judecata.* Dar elu nu face investigație, i predă pre Isusu în spăranti'a că i va misică spre compatimire. Cumca elu a facutu aceste din acelu propus, ei pote vedé din cuvintele: *Eta Imperatulu vostru!* Dar după ce ei au strigatu: *Restignesce-lu pre elu,* asia elu ea dice: *Au restignivoiu pre Imperatulu vostru?* Ei însă strigara: *Noi nu avemu Imperatul afară de Cesariulu!* Singuri ei s'au invescutu cu pedepsa; pentru aceea Ddieu ii-a si parazită, căci mai antaiu s'a subtrasu de sub gubernarea si conducede lui. Deoarece cu unanimitate l'au lapidat de a fi imperatul loru, asia Ddieu ii-a lasat că se cida sub insasi sentintă a loru judecătorășca. În totu casulu cele dise ar fi fostu suficiente ca se linistescă turbarea loru, ci ei s'au temutu că densulu după absolvarea sa érisi vă adună poporulu în giurulu seu. Ca numai acésfa se nu se intempele, au facutu totulu, căci infriesciata este pofta de domnie (egemonia), infriesciata și ruinătoria de sufletu! Pentru aceea ei nu au mai bagat pre Pilau în séma, căci acest'a, voiă — în cătu se pote prin cuvinte numai ca se-lu slobođa; dar ei nu au concesu, ci strigara: *Restignesce-lu pre elu!* Si óre pentru ce au cercat a-lu omorí togmai intru acestu modu? Pentru că acest'a este feliul mortii celu mai infamu. Din frica că amintirea lui va dură si mai apoi, cărea alu impovoră cu o pedepsa marcata, cu afurisania (execratio) deoarece ei nu cunoseu că *adeverulu trage castigu din obstacule.* Că densii de acëst'a s'au temutu, vei cunoscă din cuvintele²⁾: *Auditu-am că acestu insielatoriu ar fi disu: Dupa trei dile éras me voiu sculă!* Pentru aceea tòte le-au pusu în misicare, numai ca se-lu desonoreze pentru timpurile posterioare: *Restignesce-lu pre elu!* strigă neintreruptu o multime selbatică corruptă de antestatatori! —

Aceste nu numai le vomu ceti, ci în inimi vomu contemplă coron'a de spini, vestimentul, tresti'a, loviturile cu tojage, bataile si scuiparile în obrazu si batjocurile. O atare tractare necontenita este destoinica, ca se sufocă tòta mani'a. Candu suntemu, defaimati, candu trebue se suferimu în modu nejustu, atunci continuu se dicem: *Nu este mai multu servulu de cătu Domnulu,* se cugetam la tòte cele dise de catra Judei, cari ei le afirmău despre densulu în turbarea loru: *Dracu ai, esti Samantu, cu Belzebubu scoti dracii.* Tòte aceste le-a suportat eu, ca noi pasindu în urm'a lui, se putem suferi cu pacientia hulele. Cele mai mari batjocure si ocări nunumai le-a suferit, ci a facutu totulu ca pre aceia, cari au lucratu atari se-i salveze si se-i elibereze de pedepsele ce i au enintă. Spre salutea loru a tramis la densii pre apostol si tu ii audi dicendu: *Noi scimus că o-ati facutu din nescintia*³⁾, cu cari cuvinte a voit u a-i atrage si misică spre pocaintia. —

Asia vomu face si noi, cu cariorin nimic'a se impaca Ddieu asia usioru, de cătu prin amórea de inimici si binefacere catra calumniatori. Déca te calumniéza cineva atunci nu te uită la densulu, ci la demonulu, celu ce l'a stimulat, indrépta-ti mani'a asupr acestui'a (demonu) érfacia cu celu portat de demonu, alibi compatimire! Că déca mintiu'a ese dela diavolulu, atunci cu atâtu mai vertosu mani'a cea zadarnica. Déca vedi că cineva te defaima, cugetă că diavolulu lu-simléza la aceea, deoarece *defaim'a (batjocura)* este *cru necrestinu.* Déca crestinulu, care ar trebui se plaga, si care a auditu: *Vai vobue, cari rideti, totusi batjocresce, defaima si turbéza, — nu merita ca erasi se-lu blesci, ci ca se fia deplansu.* Si Cristosu a fostu forte inistatul pentru Iuda.

²⁾ Math. 27. 63.

³⁾ Fapt. 3. 17.

Tòte aceste o sè le urmarim în ambletulu nostru, căci în casu candu nu facem acëst'a, indesertu am venitul în lume, séu mai multu spre stricatiunea nostra, căci credinti'a nu ne pote conduce în ceriu, ci face ca aceia, cari prelanga tòta credinti'a ducu o vietă rea, mai cu séma sè se pedepsescă, deoarece stă scrisu: *Celu ce a sciutu voi'a Domnului, si totusi nu-o a facutu, va fi batutu multu*⁴⁾, si mai de parte: *De nu asiu fi venitul si nu le-asiu fi vorbitu peccatu nu ar avé*⁵⁾. Cu ce ne vomu escusă candu aflandune în laintrulu palatiului regescu suntem invredniciti de a vedé sanctitatea, a participă la misteriile cele santificatore, si totusi ne facem mai rei, decât paganii, cari nu se bucura de tòte aceste? Déca paganii, pentru o gloria vana, au documentat atât'a sapiintia a vietii, cu cătu mai multu trebuie se ne deprimdemu noi în tòta virtutea ca se avemu gloria înaintea lui Ddieu. — Ci precum sunt infocati cei cuprinsi de friguri, asia ne mistuim de unu anumitu focu, nu suntemu nici candu lasati în pace din partea poftelor ei totu mai multu trasi spre mania. — Déca asiu si află intre ai nostri desprețiitori de cele pamentesci, totusi vedu pre altii jacandu în catenele poftei de resbunare si invidie, si este greu a descoperi o conduită usioră a vietiei. *)

Se cugetam numai ce reu mare este invidi'a si cum orbesce ochii sufletului celui cuprinsu de densa, contra salvarei proprii. Precum cei infuriati (turbeti) uneori arunca cu pumnariulu asupra-si, togmai asia facu si invidiosii, privindu numai la stricatiunea celui invidiatu si asia si-punu în jocu salutea. Atari suntu mai rei decât animalele, cari nu se arméza contra nostra după ce s'au saturat, dar acest'a tractează pre binefacutorii loru ca inimici. Demonii au o ura neimpedită contra nostra, ci pre asemenei loru nu-i asediéza, cei invidiosi însă nu au respectu nici de natur'a omenescă dar nici se crudia pre sine. Căci inea înaintea celoru invidiati si-torturéza sufletele imflandu-le cu totu feliul de nelinișciri si amaratiuni. Pentru ce, o omule, simtiescă durere pentru norocirea de apropelui? Acësta patima este mai rea decât desfranulu, căci acëst'a se marginescă la aceea ce deprimde, insă tirani'a invidiei a adus în confuziune bisericici întregi, si a devestat rogozulul pamentului. Ea este mam'a omorului. Ce e dreptu tu nu ucidi acum, ci faci unu lueru mai infricosiata ca omorulu; tu te rogi ca fratele teu se vina în rusine, i puni de tòte partile curse, lu-retieni dela eserciare virtutei, te necagesci déca este placutu înaintea Domnului universului. Invidi'a nu te lasă se vedi aceea ce trebuie se vedi, si asia face sufletulu orbu. Epidem'a densei, carea este plina de linguriri, a umplutu pamentulu de rele, prin deus'a tribunale sunt pline de incriminati, din cauza densei se nasce ambitiunea, amórea de bani, pofta de domnire, superb'a prin dens'a sunt pline căile de lotri mările de pirati, din cauza densei furieză genulu omenescu contra sa. —

Acëst'a vine de acolo că noi nu voim a primi remediele, ce ni le ofere scriptur'a, ci suntemu indiferenti, si ca si candu ne am fi adunatii numai spre a petrece timpulu. Déca cineva are o răna, si pune pre dens'a alifia, insă aceea nu o léga cu atenție, ci ran'a o espune apei, pulberei, arsuri si altoru influențe rele, asia reulu se maresce, dar nu în urm'a debilității medicamentului, ci în urm'a nesocintiei propriie. —

⁴⁾ Luc. 12. 47.

⁵⁾ Io. 15. 21.

*) Despre patim'a si peccatul invidiei Stulu I. Gura do aurii a trataturi si specialu, dar eu deosebire la locuri bine venito o a combatutu si arestatu intru tòta golatacea.

- Ca aceste se nu se intempe se simu pucinu mai circumspecti si dupa ce ni-am redicatu ochii la ceriu, se privim si in morminte; si pre noi ne asculta acelusfertit, si noi avemu se facemu acesta cale, si dora de multe ori inainte de apropierea noptii. Baremu de nu am trece aceste cuvinte, luandu de aci midiloce suficiente spre ajungerea vietii eterne, ca acolo cu incredere se vedemu pre Domnulu nostru Isus Cristosu, carui impreuna cu a Tatalui si Spiritului santu se-i fia gloria, domnirea si onorea in eternu Amin!

Sibiu, 1874.

Greg. Pletosu,
clericu curs. III.

VARIETATI.

„Table mari de parete din istoria naturala a animalelor sugatorie,” edate de D. Iuliu Spreer, proprietariulu librariei lui S. Filtsch in Sibiu 1870.

Le recomandam aceste table cu deosebire DDloru invetitori, caci sunt gatite forte elegante si cu tecstul romanescu.

(§§) *Bibliografia:* Au esitu de sub tipariu: „Legile bisericesci in modu extractiv si splicativu: I. Direptariulu (Pravil'a), II. Nomocanonulu, III. Canonele st. Parinti singulari si IV. Epistolele sinodului africanu, — culese de Meletiu Dreghiciu, protopresviterulu Temisorii. Recomandam DDloru preoti si laici cari voiescu cu succesu a participa in afacerile bisericesci, se-si procure aceasta carte atat de pretiosa in felul seu.

□ (Avisu bibliograficu.) Cei ce dorescu a-si procură „Instructiunea pentru invetitorii la tractarea cartilor scolastice de Basiliu Petri”, binevoiesca a se adresă, incungurandu librariele speculante, deadreptulu la autorul in Sibiu (Hermannstadt, Nagy-Szeben), tramtiendu prin asemnate postale cate de unu exemplar 50 cr. v. a., dupa primirea caror a carteas se va spedea franco.

† (Necrologu) Preotii: Sav'a Giurgiu parochu in Covasintiu, Stefanu Popoviciu parochu in Agrisiu, Teodoru Popoviciu parochu in Drautiu, Pavelu Miocu si Pavelu Tabla ambi parochi in Ohab'atforgaciu, Nicolau Murariu parochu in Tierneteazu, Petru Costea par. in Buhani si Teodoru Dronc'a par. in Rosi'a au adormit in Domnulu. Fia-le tien' a usiora!

Post'a Redactiunei.

Dlu B. in Aradu, si Ioanu de langa tiemurii Muresului. Nu avemu lipsa de aparari contr'a insinuarilor deja atat de indatinate.

Dlu M. D. in T: Notariulu comitetului parochialu din Ghirociu face ce i place, dar de responsabilitatea pentru neinplinirea celor prescrise in partea oficiala a Luminei cu greu va pot sa scapa chiar si pe langa intrevenirea datatorilor de statuuri.

Dlu I. A. advocatu in Aradu: Dlu redactoru a respectivi fai imparte reputatiunea dupa informatiunile ce le are cu gramad'a. Tota intrevenirea e de prisosu.

Dlu I. C. absolutu Teologu: Nu cumva esti si DTa unulu din „Lapedaturile” Teologiei ce-le cresce redactorul Luminei? Superioritatea bisericesca ni este unic'a controla.

Dloru Castor si Pollux langa Muresiu: A aparutu deja in Albina, si noi nu le putem publica nici pentru aceea, caci partid'a natiunala in conferint' a sa mai de aproape sa indignat pentru publicare.

Concursu.

1

Pentru statiunea invetiatorresa din Comuna Parhid'a, protopresviteratulu Luncii se scrie concursu:

Emolumintele sunt:

1. $\frac{1}{2}$ sesiune de pamant de clasa 1.
2. 12 cubule de bucate in grauntiu.
3. 2 stangeni de lemn si paie de incalditu scola.
4. In bani gata 40 fl. v. a. si accidentile cantorale.

Doritorii de a ocupă acestu postu invetatorescu, sunt povestiti de asa tramte recursurile loru pana 1. Martie c. v. in care dì se va tineea si alegerea avendu recursurile adresate Comitetului parochialu ale tramtei protopopului tractualu in Oradea-mare.

Datu in Parhid'a 3. Fauriui 1874.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu protopopulu tractualu.

Cu tipariulu lui Stefanu Gyulai. — Proprietatea si editur'a diecesei aradane. — Redactoru respudietorii Iosifu Goldisiu.

CONCURSU

2

pentru statiunea invetiatorresa devenita vacanta din comun'a Cintei protopresviteratulu his-Ineului cu care sunt incopiate urmatorele emoluminte:

1, in bani gata	140 fl.
2, pentru quartirul scolei	6 "
3, pentru 12, cubul de greu a 10 fl.	120 "
4, pentru 6, cubule de malaiu a 6 "	36 "

5, 8 orgii de leme din care este ase incaldit si scola: 30 centenari de fenu in natura; cortelul liberu si gradina de legumi.

Doritorii de a ocupă acesta statiune sunt avisati pana in 3. Martiu a. c. st. v. candu se tineea si alegerea a-si trimite recursurile adresate catra comitetulu parochialu la subscrisulu inspecitoru scolariu, pe langa tesmoniu ca sunt absoluti pedagogi, ca au absoluitu 3. Clase normale, testimoniu de cuaificatiune si atestatu despre purtarea morală; — Era pana la diu'a alegere in vre-o dumineca seu sepatore a-se prezenta la S. Biserica de a-si areta desteritatea in ipcu si cantarile rituali.

Datu in Comlosius (O.-Sz.-Anna) in 27. Ianuariu 1874.

In contilegere cu comitetulu parochialu Constantin Popoviciu, insp. scol.

CONCURSU

2

pentru parochia din Draganesci, comitatulu Bihorului protopopiatulu Meziadului, care stă din 55 numere.

Emolumintele sunt: pamant de 12 cubule semanatura si stolele indatinate.

Doritorii de a ocupă acesta parochia sunt avisati ca recursurile loru intocmiti conformu statutului organicu, pana in 24. Fauru candu va fi si alegerea se le trimite la subscrisulu in Baitia (Rézbánya).

In contilegere cu comitetulu parochialu Petru Sabau, protopopulu tractualu

Concursu.

3

Prin mutarea preotului Ioanu Vusdea, parochia din Zimbru devandu vacanta. Dentrul deplinirea ei se scrie concursu pana la 17 Februarie a. c. in carea diua va fi si alegerea. Recurentii au a-si tramte recursurile loru P. O. D. protopresviteru in Ienopolea (B.-Jenő).

Emolumintele acestei parochie sunt: $\frac{1}{4}$ sesiune de pamant, biru dela 120 de case, stolele indatinate si quartiru cu gradina.

Zimbru, la 6 Ianuariu 1874.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu mine: Constantin Gurbanu, protopresviteru.

Concursu

3

pentru deplinirea parochiei vacante din Rosi'a in protopresviteratulu Ienopolei, ci carea sunt impreunate $\frac{1}{2}$ de sesiune de pamant aratoriu, biru dela 100 de case, stolele indatinate si quartiru cu gradina, — prin acest'a se scrie concursu pana la 10 Februarie a. c. in carea diua va fi si alegerea. —

Recurentii sunt avisati in acestu restimpu a se prezenta odata la biserica de aici'a, era recursurile instruite cu cele necesare a le substerne P. O. D. Protopresviteru tractualu la Ienopolea (Borosjenő).

Rosi'a, la 1 Ianuariu 1874.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu mine: Constantin Gurbanu, protopresviteru.

Concursu

3

pentru deplinirea parochiei vacante din Buhani cu carea sunt impreunate 1 sesiune de pamant aratoriu, biru parochialu dela 80 de case, stolele indatinate si quartiru bunu cu gradina, — prin acest'a se scrie concursu pana la 14 Februarie a. c. candu va fi si alegerea. Recurrentii sunt avisati in acestu restimpu a se prezenta odata la biserica de aici'a, era recursurile instruite cu cele necesare a le substerne P. O. D. protopresviteru tractualu la Ienopolea (B.-Jenő).

Buhani, la 6 Ianuariu 1874.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu mine: Constantin Gurbanu, protopresviteru.